

Evangeliumi Hírnök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JEZUS mondá: "De előbb...
...nie kell az evangé-
liumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

55
Rev. Major Michael
800 Tenney Ave
Campbell, O.

ANYÁK NAPJÁRA

Amerikában minden év május 2-ik vasárnapján ünnepelnek anyák napját. Minden jobb gyermek valamiképpen elismerését, háláját fejezi ki édesanyjával szemben. Templomaink virágokban usznak és az ige is az édesanyák iránti tisztelet és hála körül forog. Nem hiába, mert Istennek egyik legnagyobb ajándéka az emberiségnek az édesanya.

Egy szép történetet akarok leírni erre a napra, melynek igen fontos tanulsága van. Egy kedves istenfélő család élt a tengerparton. A családfő halászzal kereste meg családjának a mindennapi kenyeret. Egy szép napon segédjével kiment halászni és magával vitte 10 éves fiát, aki nagyon szeretett a tengeren édesapjával halászni. És amidőn már hazafelé jöttek a jól sikerült halászatról, hirtelen nagy vihar támadt a tengeren és veszélyben voltak. A halászbárkát csak lassu tempóban lehetett vezetni a hullámok miatt és utjukban megkéstek és besötétedett. Ahogy a sötét viharzó tengeren ideoda dobálta hajójukat a hullám, az irányt is megtévesztették és elváltak veszve a sötétben. Most már kétségbe esve küzdöttek a habokkal és csak úgy bizonytalanul eveztek egy irányba. A 10 éves fiúcskát nagy félelem vette körül; sirásra fakadt és könnyek között édesanyját emlegette.

A kis tengerparti lakásban is aggodalommal és félelemmel gondoltak a halászokra, de nem volt módjukban nekik segítséget adni, vagy részükre valakiket segítségükre hívni. Az édesanya nyugtalanul föl és le járt

a lépcsőket, melyek a padlásszobákba vezettek. Nappal onnan messzire kilehetett látni a tengerre, de hát most este lett és hozzá viharzott a tenger. Csak a zugását, morályát hallotta. Hirtelen az az ötlete támadt, hogy lámpát gyújt és azt kiteszi a tengerfelé néző padlásszoba ablakába azzal a gondolattal, hogy ha a sötét tengeren a halászok irányt veszítettek volna, az a fény irányt ad és haza vezetni őket. Mikor felakasztotta a meggyújtott lámpát,

ÉDESANYÁM

Van egy szó, van egy név ezen a világon, Melegebb, szebb az, mint száz édes álom. Csupa virágból van, merő napsugárból... Ha ki nem mondhatod, elepedsz a vágytól. Tisztán cseng, mint puszták esteli harangja, Örömeiben is sir, aki e szót hallja. Ártatlan kis gyermek szóra nyíló szája, Mikor gögicséli, mintha volna szárnya! S amikor a szived már utolsót dobban, És az elhaló szó ajkadon még ott van, Mehetsz messze földre, véres harcetekre; Ez a szó megtanít igaz szeretetre. Bánatban, örömben - ver az Isten vagy áld- Hogyha elrebeget, már ez is imádság. És ha eléd áll könnyes szemü árva, E szóra fölpattan szived titkos zára. Drága vigasztalás ez a szó, ez a név, Királynak, koldusnak menedék, biztos rév. Te vagy legboldogabb, nem gyötörnek gondok, Ha keblére borulsz s él, kinek ezt mondod. S ha szomoru fejfán olvasod e nevet, Virágos sirdombra könnyed is megered. Van egy szó, van egy név. Valóság, nem álom, Nekem a legdrágább ezen a világon. Ez a legdrágább szó, az én csendes imám: Amikor kimondom: anyám, édesanyám!

Nagy Emma
(Békehírnökből)

mellette leborult és imádkozott férjéért, kis fiáért és a segítőért. Kérte Istent, hogy mutassa meg nekik a csepp fény és mentse meg, vezesse haza őket.

És ahogy a halászbárka és vele az emberek ide-oda vetődtek a mindig jobban növekvő hullámok által és már-már a halál félelmétől is körül voltak véve, amikor a kisfiu éles szemeivel meglátta a picike lámpafényt és odakiáltott édesapjának: **Édesapám, a fény felé tartsunk!** Ennek láttára visszanyerték bizalmukat és lassan és nehezen, de biztosan evezgettek a fény felé, mely mindig jobban világított feléjük és megérkeztek a világosságot szóró lakásuk melletti kikötőbe.

Mikor az édesanya észre vette őket, a lámpással kezében hozzájuk szaladt, átölelte kisfiát és férjét és egyik kérdést a másik után intézte hozzájuk: Mi történt veletek... Hogyan szabadultatok meg? A felelet az volt: **Az a fény vezetett haza minket!**

Gyermekek, emberek! Az élet sötét tengerén figyeljétek a keresztyén édesanyátok lelkében meggyújtott krisztusi világosságot! Ez a fény az, mely a biztos kikötőbe vezet. **"Én vagyok a világ világossága"**, mondom az Ur Jézus. Ennélkül elveszettek vagyunk!

Édesanyák! Gyermekeitek veszélyben vannak az élet sötét tengerén. Ismerjétek meg az Ur Jézust. Gyujtsatok lelketekben világosságot, imádkozzatok és segítsétek őket megszabadulni a BÜN sötétségéből, mert ha nem menthetetlenül elvesznek!

Emeritus

ÉRDEKES LEVÉL MAGYARORSZÁGRÓL A BEVEZETŐ ISMERTETÉST DR. HARASZTI SÁNDOR IRTA

Olvasóinknak nem kell bemutatnom a magyarországi baptisták legnagyobb történetíróját, **Kirner A. Bertalan**. Jól emlékezik még mindenki arra, hogy ő írta a **Kornya Krónikát**, aminek az alapján folyamatosan ismertetem annak a magyarországi párasztapostolnak az életét és működését, akinél nagyobb területet magyarországi igehirdető be nem dolgozott és akinél több lelket magyarországi baptista missziómunkás be nem meritett. Ha pedig figyelembe vesszük, hogy ezek a bementettek az ő személyes és egyénekhez menő bizonyosságtevéseinek az eredményei voltak, akkor aligha gondolom, hogy a bibliai apostolok kora óta valaki gyalogolt annyit egy-egy lélekért, mint ő tette. De egyáltalán, aligha fektetett be bárki annyi órai munkát lelkek halászására, mint Kornya Mihály.

Kirner Bertalan valami módon hozzájutott az *Evangeliumi Hirnök* 1958. évi 19-20. számához. Nagy örömmel és igazi lelkesedéssel olvasta az **Emlékeim a Magyarországi Baptista Misszióból** c. történeti munkának az ott közölt részleteiből mindazokat a dolgokat, amiket ott **Kornyáról** és **Kirnerről** írtam. A 19. számban kezdtem a **Kornya Krónika** ismertetését, a későbbi folytatásokban nem egyszer kiegészítve, máskor megtűzdelve a mi korunkból való emlékekkel. A 20. számban megemlékezem a szerzőről és folytatom ezt a megemlékezést a 21. számban, meg a 22-ben és a 24-ben is. Ezeket a lapszámokat, meg az azótától megjelenteket Kirner nem olvasta. Mégis úgy fellelkesült azon a két példányon, amit valahogy kézbe kapott, hogy levelet írt. Hogyne örült volna szegény, hiszen annyi keserű csalódás után mégis csak napvilágot látott az ő élete főműve!

Es ezt az *Evangeliumi Hirnök* kiváló szerkesztője, **Petre M. Adalbert** testvér tette lehetővé azzal, hogy az Amerikai Magyar Baptista Szövetség Hivatalos lapját megnyitotta terjedelmes történeti munkám közlése

számára. Ezuton is köszönetet mondok az érdemes szerkesztőnek nem csupán munkám közléséért, hanem meg nem szűnő buzditásaiért is. Sokszor elfáradok, máskor elcsüggesztenek kicsinyes gáncsoskodások és ilyenkor Petre testvér felkeres egy-egy levéllel. Azután megint csak nekilátok a mű folytatásának.

Elfogódott szívvel bocsátom az olvasók elé ezt a levelet, mivel Kirner Bertalan ebben csekély személyemről olyan elismerő szavakat mond, amiket igazán nagyon szeretnék kiérdemelni, de semmiképpen nem érzem magamat méltónak rájuk. Egyet tudok: szeretnék igazat írni, szeretnék felvilágosítással szolgálni arról, milyen az egyház élete megpróbáltatásokban, szeretném bemutatni hova vezet, ha az egyház vezetői a tiszta evangélium hirdetése helyett politizálnak. Ugyancsak bemutatom hit hősök és mártírok életét is. Tudva soha nem írok valótlan, ha emberi gyarlóságomnál fogva mégis tévednék egy adatban vagy véleményalkotásban, szívesen korrigálom a tévedésemet.

Kirner A. Bertalan, akivel majd két évtizedig dolgoztunk együtt a magyar baptista misszióban az óházában, nagy elismeréssel adózik eme törekvéseimnek és szakértelemmel úgy nyilatkozik, hogy **történetírásom Dr. Somogyi Imre munkásságának a folytatása.**

A levélben semmit nem módosítok, eredetiben küldöm meg a szerkesztőnek. Az aláhuzások Kirnertől vannak.

Szükségesnek tartom mégis néhány **magyarázó szót** szólni a levélben lévő egyes kitételek megértése végett: **Somogyi**, Dr. Somogyi Imre, a Magyarországi Baptista Szövetségnek hosszú éveken át volt elnöke. A Vallásszabadság és a Baptisták Közjogi Helyzete c. könyv és sok egyéb történeti tárgyú, valamint vallásos és verseskönyv szerzője, Kirnert bementítő lelkipásztor, a tudós történetíró legfőbb támogatója, a mig élt. A Detroiti Magyar Baptista

gyülekezet volt lelkipásztor, a Magyarországi Szabad Egyházak Szövetségének Dr. Kiss Ferenczel együtt alapítója. **Első alapító titkár**, Kirner A. Bertalan, a Tört. Biz. alapítója Dr. Somogyi Imrével együtt. **Feri**: Dr. Király Ferenc baptista történettudós, volt kutató a Magyar Nemzeti Múzeum Éremtani Intézetében, jelenleg Münchenben, Németország, a Délkelet-európai Intézet kutatója.

Kiss Prof. Dr. Kiss Ferenc, az Anatómia tanára a Budapesti Orvostudományi Egyetemen, tanított engemet is meg feleségemet is, azon nagyon kevés professzorok közé tartozik, akik noha nem léptek be a kommunista pártba, kathedrájukat mégis megtartották. Igen nagy nehézségek és kimondhatatlan megpróbáltatások árán, de egyrészt őszinte hívő jelleme, másrészt világhíre a tudományban végül is értékke teszi őt a kommunista kormányzat előtt is. Órála még külön is meg fogok emlékezni a későbbiek során, az Emlékeimben. Kiss professzor egyébként alapítása óta elnöke a Magyarországi Szabadegyházak Szövetségének (Baptisták, Methodisták, Pünkösdiel, Dr. Mézes-féle evangéliumi csoport és a Kiss Ferenc-féle Evangeliumi Keresztények szövetsége a Vallásszabadság védelmében).

Szebeni Olivér: volt tanítványom a Budapesti Szemináriumban, volt kiskunhalasi, jelenleg rákoshegyi lelkipásztor, a Történeti Bizottságnak tagja.

Barna: Dr. Somogyi Barnabás, adjunktus az Orvostudományi Egyetemen, sebész-szakorvos, a Nap-utcai Gyülekezetnek volt lelkipásztor, édesapja, Dr. Somogyi Imre halála után vagy 2 évig. A Történeti Bizottságnak volt elnöke, jelenleg tagja. Édesapja történeti kutatásait rendezi, kiváló versei vannak, nagyon jó tollú író. Ő sem végzett teológiát. Ő nem is folyamodott érte. Adjunktus, annyit jelent mint a tanszékezet vezető professzornak első tanársegédje, helyettese. Idekint Assistant Professornak mondják ezt a rangot.

T.SZ.CS.: Termelőszövetkezeti Csoport. A gazdákat kolhozokba

kényszerítik és ezt termelészövetkezetnek nevezik. Minden haszon az államé, a tagok minden földtulajdonát ingyen kell felajánlani belépésekor, minden ellenszolgáltatás nélkül. A szabadságharc után egy ideig szünetelt a T.SZ.CS.-kbe való kényszerű belépés. Most újra megkezdődött.

Baptista Akadémia: 1956. nyarán a Baptista Kistanács megbízásából és felhatalmazása alapján kérvényt fogalmaztam és be is nyújtottuk az Állami Egyházügyi Hivatalhoz avégből, hogy a Budapesti Baptista Theológiai Szemináriumot emeljék akadémiai rangra és ilyen módon a végzettséget nyilvánítsák egyenlőnek az egyetemi végzettséggel. Kértük ezt a többi egyházakkal való egyenjogúságunkra hivatkozva, amelyet 1947-ben iktattak törvénybe Dr. Somogyi Imre fáradhatatlan buzgólkodása jutalmául. Hangsúlyozom, hogy ezt a törvényt nem a kommunista uralom alatt álló parlament szavazta meg, hanem még az azt megelőző. 1956. nyarán, a Szabadságharcot közvetlenül megelőző időkben komoly esélyeink voltak a **Baptista Theológián Akadémia** megalapítására. Több személyes tárgyalásom volt evégből Papp nevezetű előadóval és Veress Pál főelőadóval, a Protestáns Ügyosztály vezetőjével. Távozásom után Szabó Lászlóék a kérvényt tudomásom szerint visszavonták. Addig sem rajongtak érte, mert be kellett adni a tanárok részletes életrajzát és képzettségét és a tervezet a tanároktól magas tudományos előképzettséget kívánt, hogy legyen mit adni a diákoknak.

Hugocskám: Dr. Haraszi Sándor-né.

Most pedig olvassátok a levelet:

Kirner A. Bertalan
Gödöllő. Munkácsy M.-u. 2.

Kedves Sándor öcsém és k. hugocskám!

1. kor. 1:3.

Ajándékképen veszem a Te irásodat, kedves lev. lapodat. Nagyon hiányzól nekem. Somogyi helyét töltötte be a részemre, kivált a tört.

munkánál. És ő is hiányzik, most már Te is hiányzól és Feri is, akit szintén szerettem és ő sincs most már itt. — **Az én jó Atyám** áldjon meg és kísérjen benneteket.

Már elmentem a faludba is. Ottan nézegettem **gyermekkori helyedet, szüleidet.** Édes Atyádat nagyon megszerettem. **Sűrű ember ő is.** Nagyon is kíváncsi lettem ott mindötköre. Boldogan állapítottam meg, „jó magból,” jó kalász fejlődik. **A T.SZ.CS.**-ben ilyeneket is megtanultam és bőven tapasztaltam is míg a vetőgép után a „faros” tisztségét betöltöttem. — Kornyával majd négy évig dolgoztam. Gyalog, biciklin, vonaton is olykor, míg az elégséges adatokat összegyűjtöttem. Mikor aztán megkaptam volna a munka gyümölcsét, a megrendelőktől a könyveim árát, akkor elkobozták és a könyv árát természetesen nem kaphattam meg. Így aztán hat évig, amíg birtam a munkát és amíg felvettek ott dolgoztam és ott is szereztem tapasztalatokat. Így a „jó magról” is.

Hogy nagyon elfoglaltak vagytok azt én nagyon is elképzelem. **Csodálkozom rajtatok és én szoktam is éretetek imádkozni, hogy elérjete** nagyon magasztos célokat. Én hiszem, hogy elérjete nemes célokat, szándékokat. **Köszönöm, hogy a könyvvel foglalkozól.** És az írójáról meg emlékezel. Hozzám jutott az elolvasásra Tabdi-n, a 19-20 szám. De hogy milyen uton, azt nem mondták meg. Egyébként úgy van, amint irod. **Értem is hogy érdeklődnek.** Kiss Prof., ezelőtt két évvel mondta nekem, írjuk meg Kornyát az amerikaiak részére. Azonban nem értem rá és nem fogtam hozzá, mert én csak a baptista vonatkozásban fogadom el még az esetleges újra írását is. De várj csak. Kérlek Téged arra, hogy próbáld Te valamiképen, egy amerikai célra való formában ezt ott kiadni. Én adok engedélyt a részedre és Te értesz hozzá. Segíthetne esetleg Tóth Dániel nyomdász. És még más is. Kint van egy nagyszalontai-Kornya barát fia, **Kocsis Imre,** négerék prédikátora. Az apja ott van az egyik csoport képen. Rev. Emery Kocsis 225 East 80th St. New York 21,

N.Y. USA. Ennek is érdeke lenne az, hogy ott őrá is **bizonyosságot tenne,** már a családi leszármazása esetén is Baptista és az eredete, mint neked is. És ő is segítene egyben-másban. És talán még én is jól járnék, részben, ha megjelentetnétek. De **Rád bízom** és én csak kértem, esetleg... A történelmi Bizottság nagyon álmos. Nem igen van elevenség benne. Szabó Olivér egy kis lüktető izom, de aztán Barnán kívül pangás lenne benne, ha nem volna ott az első alapító titkár. Aki egyedül is csinálhatja a régi módon való kut. ösvényeket.

Azt hiszem, hogy Te csak diák módra győződ a kollokválásokat, amikről mi már álmodni szoktunk néha-néha. De gratulálok a kedves feleségednek, **hugocskámnak,** mivel hogy **győzi** az iramot **Veled együtt.** Vagy talán a fiad is start-hoz állott már.

Édesapádnak azt is mondtam, hogy egyszer majd még váratlanul meghallja a helikopterek zugását ott az udvarotokon leszállani és párosával lejtene ki belőle az **unokák,** párosával, megcsókolni a nagypapát és aztán majd onnan helyből tovább szállanak. Mosolygott rajta és érdekes **nem tartotta lehetetlennek,** tehát jól ismer édesapád is Téged. 3 év, 3 év, és meg egy év. Ennyi volt a theologia is és a katonai szolgálat is valamikor. És a nótában is úgy volt: „nem a világ az a 3 esztendő”. És ehhez ad a jó Isten erőt Nektek. Én is csak kutatgatok most is. Bár nem nagyon lelkesednek érte. Érdekes. **Nem értik. Nem érzik.** Szinte mosolygok az értetlenségeken. Azt azonban még néha szomorúan sajnálom, hogy a **Baptista Akadémiát** elvesztettük. Nálad, Veled. De így hát ha jobb lesz majd. Örülök, hogy állhatatosan megmaradtál nemes célod mellett, még a Dr. A. Schweitzer hívogatásával szemben is. Zárom a sorokat. Még annyit, hogy **köszöntöm a gyülekezetet, ahova jártok.** Egy-egy pillanatra szeretnék oda kukkantani. Sok szeretettel ölel, csókol mindannyiokat szerető Berci bátyátok és a Tóth-Kiss Mária családját, Magdi, Kati, Sándor.

Bercibátyád.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. E. Canton 5,
Ohio

SZEMÉLYES EVANGÉLIZÁLÁS

Zeller Sámuel, ki Svájcban és Németországban több városában evangélizációsistentiszteleteket tartott, rájött arra, hogy nem a nagy evangélizáló-összejövetelek, hanem az egyes keresztyének szóbeli és életmódbeli bizonyágtételei hozzák meg a kívánt eredményeket. Gyakran hivatkozott egyik evangélista ezen nyilatkozatára: "Mivel az emberek nem jönnek a templomba, kápolnákat és egyéb összejöveteleli helyiségeket építettek, mivel pedig ide sem járnak már, sátor és kocsis misszióba kezdtek". És ha - folytatá Zeller - a sátorba sem fognak járni, mi lesz? Akkor majd eljő az ideje annak, hogy az Isten lelkétől vezetett keresztyének egyenkint, vagy kettesével fognak szerte járni, hogy szent életükkel és szóbeli bizonyágtételükkel, embertársaikat Krisztushoz hívogassák, mint Isten erejének bizonyosságai.

Mi szeretjük a tömeges evangélizálást. Arra is nagy szükség van gyülekezeteinkben, de a leghatásosabb és legáldásosabb evangélizáció, a személyes evangélizálás minden gyülekezeti körben. Ha ezt gyakoroljuk, gyülekezeteinkben komoly megtérések lesznek.

* * *

OLDOZD EL A KÖTELEKET!

Igen sok ember van a világon olyan, aki szeretné az Istent szolgálni és az Ur Jézust

követni igazán, de nem tud elszakadni a világi bűnös dolgoktól. Annnyira megkötözte a sátán különböző szokásokkal, hogy nem tud megszabadulni rabságától. Ugyan azokkal, mint azok a halászok, akik csónakaikkal elindultak és bármennyire is erőlködtek az evezéssel, mindig egy helyen maradtak. Valaki távolabbról meglátta kinlódásukat és meglepődve vette észre, hogy a csónak azért nem halad előre, mert a két halász nem oldotta el a megkötözött csónakot. Nyomban oda kiáltott nekik: Oldozzátok el a köteleket!

Oh be sok keresztyén embernek kellene megfigyelni életét és fölfedezni azt, hogy megvan kötözve a bűnös kötelek által és azért nem halad előre keresztyéni életében. Az evangélium által hangoztatja az Isten: Oldozzátok el a köteleket!

* * *

Évi konvenciónk! Ez évben az országunk legnagyobb városában, New Yorkban tartjuk meg évi konvenciónkát. A new yorki magyar baptista gyülekezetünk Balla György lelkipásztor vezetése mellett szorgalmasan készül a konvenció fogadtatására. **Pontos dátum július 8-12-ig.** Ennek az évi nagygyűlésnek fontos feladatai vannak misszióknak fenntartása és elővitele körül és azt csak úgy leszünk képesek elvégezni, ha már most készülünk és imádkozunk a nagygyűlés sikeréért.

Ez évi konvencióra minden egyes magyar és félmagyar gyülekezet az Egyesült Államok és Kanada misszió földekről, küldjenek hivatalosan megbízottakat, delegátusokat. De ne csak a megbízottak készüljenek, hanem a vendégek is sokat, mert ott Isten gazdag áldásokat osztogat népe számára. Szilárdítsuk lelki közösségünket, tartuk erősen kezünkben az Evangélium zászlaját és szélesítsük misszió földünk határait. **Készüljünk és menjük a konvencióra!**

—0—

FIGYELEM FIGYELEM!

A floridai háztelkek (lottok) immár mind elvannak adva, de még mindig venni akarók jelentkeznek.

Azért felkérjük azokat, akik szóval vagy kevés összeggel foglalták le a birtokot, hogy legkésőbb május 15-ig küldjék be a lottok árát, vagy 100 dollár foglalót és azután 50 dollárt minden hónapban az alábbi címre. Aki nem küldi be, annak a telkét eladjuk.

Cím: Rev. George B. Balla, 225 E. 80th St. New York 28, N.Y.

A megváltás történetében a kereszt nem az utolsó, hanem az első gondolat!

ÉVI NAGYGYÜLÉSÜNK NEW YORK-BAN

SZÖVETSÉGÜNK VEZETŐSÉGE úgy határozott, hogy ez évben a konvenciónkát New York N.Y.-ban tartja meg 1959 július 8-12-ig. Gyülekezetünk megtisztelve érzi magát, hogy körünkben óhajt találkozni a testvériség és így ezuton is szeretettel meghívja a konvenciót és annak delegátusait.

A magunk részéről igyekszünk megtenni a lehető legjobbat, hogy e testvéri találkoztat áldásossá tegyük minden delegátus részére. Azonban már most előre kell bocsájtanunk, hogy az elszállásolásnál lesznek bizonyos problémáink. Ugyanis amint tudják, vagy elképzelhetik is, e nagy világvárosban a lakás probléma meglehetősen nehéz körülmények közé sorolt bennünket az utóbbi években. A lakások kicsinyek és emiatt csak kevés vendég részére tudunk díjmentesen szobát biztosítani. Testvéreink készséggel megnyitják otthonaikat és a jelentkezők sorrendjében igyekszünk megtenni a legjobbat az elszállásolás dolgában is. A szomszédos angol, orosz, német stb. nyelvű baptista gyülekezetek is megígérték segítségüket. Viszont, ha valakinek nem tudnánk így szállást biztosítani, intézkedünk a YMCA., YWCA, és a környékbeli szállodáknál és az egyik Szeminárium igazgatóságával, hogy delegátusaink részére ezen intézményeknél kedvezményes árban kapjunk elegendő mennyiségű szobát a delegátusoknak. A szobák ára \$1.75-\$2.50 lesz személyenként ami igazán jutányos a New York-i körülményekhez mérten. Persze ha valaki előkelőbb helyen akar szobát, arról is gondoskodtunk.

Az étkezés megoldása itt igazán nem lesz probléma. Sok jó magyar restaurant van a környéken, ahol jutányosan étkezhettek. A parkolás dolgában is intézkedünk és ezt is nagyon jutányosan elintézhjük majd, így nincs mitől tartani semmi irányban. Ajánlatos azonban, hogy a konvención résztvenni szándékozók levélben jelentsék be, hogy hány férfi, nő, ifju, vagy leány jön, hogy a jelentkezések sorrendjében intézkedhessünk az elszállásolás dolgában.

Gyülekezetünk nagyban készül, hogy méltóképpen fogadhassa az Ur népének küldötteit az 51-ik konvencióra 1959 július 8-12-ig.

BALLA B. GYÖRGY házigazda
Telefon: BUTterfield 8-0258
225 E. 80th New York 21, N.Y.

Az Ur Jézus Krisztus feltámadásának egyik legnagyobb bizonyítéka a megtért és újjászületett ember új élete.

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG 51-IK KONVENCIOJÁNAK PROGRAMJA 1959 Julius 8-12-ig, New York, N.Y.

JELIGE: Isten Akarata. **TÉMA:** "Legyen meg a Te akaratom!" **ELNÖK:** Rev. Vér Ferenc. **ALELNÖK:** Rev. Major Mihály. **TITKÁR:** Rev. Petre Gábor.

KONVENCIO KEZDETE:

1959 július 8.-án, szerda délután:

2:00 ÁHITAT: Gribick Mihály.

2:30 különböző szakbizottságok gyűlése.

ESTE:

7:00 Megnyitó istentisztelet: Prédikál Rev. Leahman János (magyarul).

Rev. Bikacsán Walter (angolul).

JULIUS 9.-én csütörtök délelőtt:

9:00 ÁHITAT: Fülöp Árpád

9:15 AZ 51. KONVENCIO HIVATALOS MEGNYITÁSA. A Házigazda üdvözlése. Az elnök válasza. A program elfogadása.

9:30 A szövetségi titkár jelentése: Rev. Petre Gábor.

10:00 Pénztárnokok jelentései: Szövetségi: Kurtz Lajos; Bethesda Otthon: Rev. Balla B. György; Irodalmi: Szász János.

10:45 Aggmenházi igazgató jelentése: Rev. Attila Tivadar.

11:10 A Misszióbizottság jelentése: Rev. Tatter Vilmos.

11:40 Isten akarata az egyéni életben. Előadó: Rev. Cserepka János.

12:00 Záróének és ima.

DÉLUTÁN:

1:45 Áhitat: Szász János.

2:00 Jelentés az argentinai külmiszsiókról: Rev. Petre Gábor titkár által.

2:30 Az Irodalmi Bizottság jelentése: Vezeti: Rev. Petre Gábor.

3:00 Nyugalmazott prédikátorok 2-2 perces beszéde.

3:15 A Vagyonügyi Bizottság jelentése: Vezeti: Mrs. Mary K. Stég.

3:45 Isten akarata a családi életben: Előadó: Rev. Orosz Attila.

4:15 Angol és magyar vendégek bemutatása.

4:30 Az "A.B.C." képviselőjének előadása: Dr. W.H. Porter.

5:00 Záróének és ima.

ESTE:

7:00 Istentisztelet Prédikál: Rev. Major Mihály (magyarul), Rev. Bán

József (angolul).

JULIUS 10.-én péntek délelőtt:

9:00 Áhitat: Rev. Stumpf Lajos.

9:15 Az Aggmenházi Bizottságnak jelentése: Elnököl: Rev. Molnár. Balázs.

10:00 Emléktisztelet: Vezeti: Rev. Major Mihály.

10:15 Uj tisztviselők választása és beiktatása a titkár testvér által.

10:45 Elmaradt és új ügyek tárgyalása.

11:30 Mit tehetne Isten, ha az Ő akarata lenne meg. Előadó: Rev. Schmidt Henrik.

12:00 Záróének és ima az elnök által. **EBÉD SZÜNET**

DÉLUTÁN:

Az Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség konferenciája.

A Diakónusok Szövetségének évi gyűlése.

5:30 **VACSORA SZÜNET**

ESTE:

7:00 Műsoros női est.

JULIUS 11.-én, szombat délelőtt:

9:00 A Vasárnapi Iskolák Szövetségének évi konferenciája.

10:30 Az Ifjúsági Szövetség konferenciája.

12:00 Záróének és ima.

EBÉD SZÜNET

DÉLUTÁN:

Ifjúsági kirándulás. (Sight-Seeing. U.N., Riverside Church, stb.)

ESTE:

7:00 Műsoros ifjúsági est. — Vezeti: Jim Orban.

JULIUS 12.-én, vasárnap délelőtt:

9:00 Áhitat: Vezeti: Rev. Gábor Imre.

9:30 **VASÁRNAPI ISKOLA:** Tanítók:

A magyar osztályban Rev. Petre M. Adalbert; Az ifjúsági osztályban: Kish Ernő; A gyermekek osztályában: Miss. Szakács Katica.

10:30 Istentisztelet: Prédikál: Rev. Vér Ferenc (magyarul), Dr. Udvarnoki Béla (angolul).

URVACSORAOSZTÁS: Rev. Tat-

ter Vilmos, a prédikátorok és diakónusok segédletével.

12:00 **EBÉD SZÜNET**

ESTE:

7:00 Istentisztelet: Prédikál: Rev. Cserepka János (magyarul), Rev. ifj. Balla György (angolul).

9:00 A konvenció hivatalos bezárása.

Szeretetteljes felhívás a Nő Egyletekhez

Fokozatosan közeledünk az évi konvención idejéhez. A női egyletek konferenciája lényeges tagja a konvenciónknak és a nagy testvéri találkozást a nők sajátos szorgalmával és lelkesedésével gazdagítja. Szükséges tehát ezt a tényt a női egyletekben részletesen is megbeszélni és úgy a vezetőség, mint a tagság részéről a várakozásokhoz és a lehetőségekhez mértén felkészülni, hogy a nagygyűlés alkalmával minden ügy rendes elintézését nyerhesen. Evégből, szeretettel kérjük, illetékesek töltsék ki és küldjék be a kérdéseket konferenciánk jegyzőjéhez, Német D.-né testvérnőnek, aki értesítését megküldi minden egyes nő egyleti jegyzőnek. Továbbá lényeges, hogy a járulékokat, valamint a külön szeretetbeli ajándékokat minden egyes kör beküldenie idejében Bikacsán W.-né pénztároshoz. Mint Női Szövetség és Konvenció, komoly és értékes feladatokat vállaltunk. Bel és külmiszsió céljaink tette készítenek, de az áldozathozataltól se riadjunk vissza. Az Isten országának diadalmas ügye imádkozó sziveken és szorgalmas kezeken keresztül is terjed. "Mert Isten az, aki munkálja bennetek mint az akarást, mint a munkálást jó kedvéből." (Fül. 2:13.) Igaz üdvözléssel.

Tatter V.-né női konferencia elnöke.

* * *

Az imádsággal magassabra lehet hatolni, mint a modern tudomány holdcskáival vagy rakétáival!

* * *

A Szent Lélek nem angumentál senkivel, de jaj annak az embernek, aki nem hallgat rája.

Részletek Miss. Meereis jubiláló konvenciónak szánt előadásából, amire sajnos nem került idő a programon

Isten kegyelméből 1908 július 4-én foglaltam el helyemet Homestead Pa., városában. Az Amerikai Női Baptista Társulat Chicago, Ill.-ből küldött engem ebbe a városba. Akkor a magyar gyülekezet prédikátora a nagyon kedves és tehetséges Rev. Balogh Ferencz testvérünk volt. A misszionárusnő pedig e képen is látható, Pauliny Amália nővér volt. Kedvesen fogadtak engem. Ebben az időben Pittsburgh városában és a környéken lévő baptista gyülekezetek főtitkára Rev. Dr. Gleiss H. volt.

Az én munkaföldem nem csak Homestead városában lévő magyar gyülekezet volt, hanem a környéken lévő gyülekezetek és magyarul lakta városok voltak, hol a németek és tót ajku testvéreink között is végeztem misszió munkát.

Megérkezésem után az első vasárnap az ismerkedés napja volt a homesteadi magyar gyülekezetben. Részt vettem a reggeli imaórán és a vasárnapi iskolán, valamint a d.e.-i istentiszteleten. Soha nem felejttem el, hogy Rev. Balogh testvérünk kis Frank fia egy kis kézi bankba bele ejtetett 5 centet és ezzel a nagyon kevés pénzzel alapot vetettünk körünkben a külföldi pogány missziónak.

Miss. L. Jenkins és Pauliny misszionárusnők már tevékenykedtek Rankinben is. Homesteadon 1908-ban alakult meg a magyar bapt. nőegyesület. Az alapító tagok voltak: Balogh F.-né, Dulity M.-né, Bertha A.-né, Szilágyi M.-né, Bukovsky J.-né és a fent említett két misszionárusnő. Én velem 8 tagja volt a Nőegyesületnek. Bertha Andrásné lett az egylet elnöknője. A gyülekezet tagsága rohamosan szaporodott és így a nőegyesület tagjainak száma is emelkedett.

Tagjaink akkor is szétszortan éltek és gyüleéseinket havonta egyszer tartottuk. Program a következő volt: Imaáhitat, Bibliaóra, Belmisszió, külmisszió. A gyűlés bejárása után minden egyes alkalommal kézimunkát is végeztünk, hogy az anyagiakkal is előre segítsük Mesterünk szent ügyét az emberek között. Ezek a női gyűlések elfelejthetetlen örömeiket jelentettek a nők részére.

Egy pár évvel később megalakult a McKeesport-i, Pa. gyülekezet, ahol szintén megszerveztük a nőegyesületet. Az Ur évről-évre szaporította népének számát, mind a két magyar gyülekezetben és a két nőegyesület, bazárok megtartásával és vacsorák rendezésével sok pénzt hozott össze a misszió terjesztésére. Ebben az időben a nőegyesületek heti imaórákat tartottak.

Szeretném megemlíteni a lelki vezetőinket, akik irányították a missziót abban az időben. Rev. Balogh volt az első Homesteadon és Pittsburgh környékén. Kiváló szónok volt és megtért hívő ember. Rev.

Pauliny néni és Meereis M.

Dulity Miklós, aki a McKeesporti gyülekezet alapítója és prédikátora volt. Dr. Gleiss főtitkár ajánlatára a philadelphiai szeminárium hallgatója lett és a megüresedett szószéket Stumpf L. és Árpád testvérek töltötték be. A McKeesporti gyülekezet Stumpf L. testvér idejében lett törvényesen szervezve 20 taggal. A törvényes megszervezés után Stumph L. testvért lelkipásztorrá avatták a gyülekezet kérelmére. Ebben az időben nagy súlyt fektettek a gyülekezetek a missziózásra. Az utcai istentiszteletek és családi látogatások által sok lélek fogadta el az Urat és merített alá az Ur Jézus példájára.

Gyengék és erőtlének voltunk, de szemünk előtt tartottuk az Ur Tanítását: **„E-lég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el”**. Ez az ige kezdettől fogva a mai napig, nagy vigasztalás volt az én részemre.

Evangélizációs összejövetelek Homesteadon. Az első evangélizálást 1909 év tavaszán tartottuk meg Homesteadon. Rev. Orosz István, a Cleveland Holton utcai gyülekezet lelkipásztora volt az evangélista. Barátaink közül 13 tettek vallást Krisztusról, akik közül alámerítkeztek a következő egyének: Stumpf Árpád, Vér Ferencz, Szakács Ferencz, Bartha András és felesége. Ezek az új lelki testvérek hasznos eszközeivé váltak az Ur kezében.

Balogh lelkipásztort az Ur Chicagoba hívta és utóda Rev. Gróza István lett, őt követte Papp Miklós a Magyar Baptista Szemináriumból, ki rövid időn belül meghalt. Papp testvér után Rev. Stumpf Árpád lett a gyülekezet lelkipásztora, ki hosszú ideig pásztortolta a gyülekezetet. Stumpf A. lelkipásztort Bridgeport Conn-ba hívták, ahol áldásos munkája után 1944-ben husvét ünnepe körül haza hívta az Ur.

Én 1908-1920-ig szolgáltam misszionárus minőségben a Pittsburgh és környékén lévő gyülekezeteket. Nem csak Homestead és McKeesporti magyarok között, hanem még a tótok és németek között is munkálkodtam. 1920-ban az Amerikai Baptista Női Misszió Társulat arra kért, hogy New Jersey államban a Magyar Baptista gyülekezetek között vállaljak munkát. Trentonban ekkor Rev. Tóth András volt a prédikátor. A depressziós esztendőknél nagyon nehezek voltak a gyülekezetekre, de az Ur és amerikai testvéreink segítségével átél-tük a nehézségeket.

Az Ur megszorította népét a magyarok között. Sokan megtértek az Urhoz szülők, ifjak egyaránt. Gyönyörű népes gyülekezet volt Trentonban. 1923 volt a leggyümölcsözőbb esztendőnk, amikor majdnem minden hónapban volt keresztségünk. Soha nem felejttem el azt az időt, amikor 7 ifju és 4 leány kérte a felvételét.

A Nőegyesületnek 50 tagja volt és a havi gyűléseken kívül Biblia órákat is tartottunk a nők részére.

De e szép és népes gyülekezetre jött a nehéz idő és megpróbáltatás. Az East Orangi Baptista Szeminárium magyar tanára, Kautz Ödön testvérünk segítette át a gyülekezetet a megpróbáltatások idején. Később Orosz István lelkipásztor lett a gyülekezet vezetője. A beiktatásával kapcsolatban nagy ünnepséget tartottunk és reménységgel néztünk a jövőbe. A trentoni gyülekezetünknek tagjai voltak Kontz testvéreink, kiknek Emil fiuk szép munkát végzett a magyar misszióknban és most ugyancsak gyönyörű munkát végez az amerikaiak között.

Az elmúlt 50 esztendő alatt a legjobb tehetséggel szolgáltam az Urat és magyar népünket. Sok megszorított és elkeseredett embert vigasztaltam meg. A zsoldtárral felkiáltok: **„Mindazáltal én mindenkor Te mellett voltam; mert az én jobb kezemet tartottad. Kicsoda volna nékem mennyekben tenálad több? És Te náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön. Elfogyatkozott az én testem és az én szívem; az én szívemnek kösziklaja és az én örökségem Te vagy, oh Isten mind örökké”**. A jóságos Isten megtartotta életem a hosszú éveken keresztül az ő szolgálatában. Szerettem volna részt venni az 50 éves Jubileumi konvención, de ezt testi gyengeség és más oknál fogva nem tehettem meg. Ezuton üdvözöllek mindanyitokat. Imádkozzatok értem, hogy öreg napjaimat a mi Urunkkal tölthessem békeségben és végig hűséges szolgáló leánya lehessen Mesteremnek!

Nővéretek az Urban.

Meereis Mária.

TANULJUNK A VIRÁGOKTÓL

Molnár Károlyné írói hagyatékából

Tulipán

Napsugaras szép tavaszunk aranyos köntösbe öltöztette drága vidékünket, édes Aradom szent határait. A magyar nemzet Golgotája virágdíszben van, a kigyózó Maros mindkét partján a ragyogó város virágzó fáktól, gyönyörű virágoskertektől diszlik, csupazöld minden, még a sötétemlékü vesztőhelyen is. Határaink is zöldek. A falu népe kint van az áldott magyar földön, kapálgat, acatól, vagy ültetget. Istentem, de szép a tavasz, új élet reménye. De szép lesz az aratás, az ősz is.

De ime: Borulni kezd az ég, vihar kerekedik, menekül ember, állat védett helyre és percek alatt megérkezik az orkán. Irtó erővel tomból az elemek ereje az élet fellett és tör, zuz, pusztít mindent ami útjába kerül. Nemcsak cserjéket zuz össze, virágokat semmisít meg, hatalmas fákat tép ki gyökereitől, vagy töri ketté törzsüket.

Mult héten rohant át vidékünkön ez az ítélet idő és én ablakomon keresztül sirva néztem végig ezt a pusztítást. Sirattam kertünk gyümölcsfáit, sirattam virágos kertemet, sirattam a lakásommal szembenlevő Báthory István utcai temetőben nyugvók tönkretett sirjait. Rózsafáim millió szirmaival tele volt a levegő, azok ágai pedig a sárban heverték.

És ahogy nézem sorba őket, ahogy egymásután megadják magukat a tulerőnek, szemem megakad a tulipánon. Szegény, kicsi, gyenge magyar virág. A LEGMAGYARABB virág. Hogy küzdött ő is az elemekkel. Nem küzdött, viaskodott, élet-halál harcot vívott ami abból állt, hogy valahányszor földig verte szép harangját a szél, mindannyiszor újra felemelte azt a vékony és gyenge szár. Ujra és újra, százszor és ezerszer, hosszú percekben keresztül. Látszólag engedett a szél minden szeszélyének, kegyetlen akarátának, de csak látszólag és csak egy szempillantásig, de nyomban felállt és ami engem is könnyekig hatott a szár NEM ENGEDTE EL A

HARANGOT.

Nem tudtam még, hogy mi lesz a vége tulipámjaim gyászának, de máris nyertem egy nagy tanuságot, hogy sohase eresszem el a harangot, az Isten házát, Isten kezét.

A vihar megszűnt, minden lecsendesedett. Felhuztam kertészcsizmámat és kimentem letarolt virágoskertembe. Rózsáimnak csak törzsei voltak meg, virágok és levelek nélkül, nem volt mit tennem velük. Aprócska virágaimat elborította a pocso-lya, őket néhány nap múlva előhívta a ragyogó tavaszi nap. Kis tulipánom egyenesen állt, rongyos leveleivel és sárral bemocskolt harangjaival. Szeretett volna diszleni és harangozni. Harangozni Isten dicsőségére ahogy szokott, finom, lágy és pianissimo hangon, amit csak a Teremtője ért, de nem birt, most nem tudott a rá-rakodott sártól, szennyől.

Én előhoztam tulipános locsolómat, megtöltöttem tiszta vízzel és harmatszerű finom locsolórózsával egytől egyig lemosogattam tulipánjaim harangjait. Közben ki-sütött a nap is és én gyönyörködtem a harangok szépségében, ha pedig behunytam szemeimet lelkemben hallottam zenéjüket is.

Gyenge tulipánom erősnek bizonyult, győzött, mert nem engedte el a harangot.

Asszonyok, leányok, drága testvéreim. Minket nemcsak szebbik nemnek, gyengébbik nemnek is neveznek az emberek nyelvén. Köztudat, hogy mi törékenyek-bek, gyávábbak és tehetetlenebbek vagyunk az erős, bátor és kitartó férfiakkal. Igaz

Anyám

Egy régi képét tartogatom
Milyen szép is volt
fiatalon!

S hogy megrogyott
a gondok alatt!
Szemből a fényt
elmosta keserű könnypatak,
fogait az idő
kitörte:
nem is pillant
soha tükörbe.
Szíve:
beteg,
lába: beteg,
megpihenni mikor lehet?

Királynő vagy, anyám,
királynő:
az ég fejedre
koronát sző.
olyan
szomorú ék ez is:
nagyon gyér lesz majd
és — színezüst.

e ez? Én nem hiszem, hogy ez igaz.

Azt a sok testi és lelki szenvedést, isteni és társadalmi ítéletet, lenézést és megvetést, amit egy nőnek végig kell szenvednie társadalmi és családi életben, iskolában, gyárban, hivatalban, minden munkahelyen, azt a férfi tizedrészből sem volna képes elviselni. Nem is bírná, nemis akar-ná, nem vetné alá magát. Mit tesz a nő? Mit tehet a nő? Vállalja, viseli, bírja.

Fizikai életünkben elég kitartók vagyunk munkában és szenvedésben egyaránt. Mi készebbek vagyunk vállalni sorsunk terheit és felelősségeit, mint a férfiak. A nő nem dobja el türelmetlenül a kellemetlenségeket olyan hamar, mint a férfi, hajlandóbb tünni, várni, szenvedni, hajlandóbb kevesebbért dolgozni, jobban elhiszi a közmondást, hogy jobb a sűrű krajcár, mint a ritka forint. És sokkal több betegséget el-tud viselni, mint a férfi.

Hanem a lelkiéletben, az erkölcsi életben és a bölcs gondolkozásban, ezeken a területeken látok én fogyatékoságokat a mi női világunkban. Magamat tartom első-sorban leggyarlóbbnak ott, ahol higgadtan meg kell gondolni valamit. Én pillanatok alatt határozok, döntök adott helyzetekben, szeleskedek, okoskodok, beszélek, itélek, cselekszem. És ezt nagyon sokszor megkell bennem, nem lett volna szabad szeleskednem.

Aztán a lelki viharok, fergetegek, jég-esők, pocso-lyák.

Minket mindezek a veszedelmek szinte naponta fenyegetnek. Tele van a világ durva, vad és alacsonyindulatu férfiakkal. Ezek mint a sáskahad úgy vetik rá magukat az élet moslékjának habzsolására. Bero-hannak a virágoskertekbe, legázolják a liliomokat, bemocskolják a tulipánokat, el-taposnak ibolyát, gyöngyvirágot. És tele van a társadalom megszégyenített, szirma-iktól megfosztott rózsákkal, sáros tulipá-nokkal.

Nem itélek, sajnálok és locsolgatok. Ne ítéljetez nőtestvéreim, akiket megkimélt sorsotok vihártól és sártól, hanem sajnál-jatok másokat és ahol lehet segítsetek. Meg-mosogatott tulipánjaim a vihar után újra szépek lettek, ragyogtak, diszlettek, egy pa-rányi szeretet életre hozta azokat. Egy parányi szeretet sok letiport női életet fel-tudna támasztani.

Tulipámjaimnak a viharban és vészben-való hajlongása engem imára int, arra, hogy sokszor boruljak le Istenem előtt a-lázattal, kérjem kegyelmét, erejét, vigasz-talását. És arra tanít, hogy ne eresszem el a harangot. Elsősorban lelkiismeretem hangját, harangját, templomom, gyüleke-zetem hívogató harangját, sohase marad-jak el az istentiszteletekről (hála Istennek ma 37 éves vagyok, 10 éves korom óta egyszer sem hiányoztam a templomból) és másodszor, hogy ragaszkodjak a köteles-ségtudás hívó szavához, kövessem azt, ami-kor mások megsegítésére hívogat.

Képes Géza

Vér testvérünk könyvéhez!

Amidőn megkaptuk Vér testvérünk életrajzát szép kivitelű könyvbe foglalva, siettünk átolvasni. Majdnem megszakítás nélkül olvastuk át az egészet. Csodálatos előttünk az Ur vezetése. Itt kedves lapunkban nyíltan köszönjük Vér testvérnek ezt a könyvet. Őszinte szívből ajánljuk mindenkinek, mert nagy és mélységes tanulságot vonhatunk le testvéreink élettörténetéből.

Itt e helyen is és imádkozásunkban is azt kívánjuk, hogy az Ur, aki csodálatosan vezette testvéreinket, áldja meg őket bőségesen további életükben, hogy mint idáig, úgy továbbra is áldásos legyen életük. Tartsa meg az Ur az idáig gyakorolt jó szokásukat is.

Hittestvéri szeretettel.

Steinmetz Károly és felesége, Calif.

Változó világban élünk

— Krisztus azonban nem változik. Az evangélium prédikálása sem. Krisztus megismertetése a világgal folytatódólagos tantárgy. Sokan ismerik Krisztust, mint történelmi nagyembert. Az olyan ismeret nem üdvösségbe vágó kérdés. Krisztust megismerni mint Isten Fiát, s mint személyes Megváltót, ez életbevágó kérdés. Azért kell prédikálni az Evangéliumot alkalmas és alkalmatlan időben. Amikor az ember teljesen elfogadja Krisztust s szolgálatába áll, akkor nincs a világon semmi, ami őt eltántorítaná tőle. Azért hagyják itt Amerikát a misszionáriusok és mennek külföldökre hirdetni a szeretet Evangéliumát ott, ahol még nem prédikáltak az Evangélium. Az Evangélium hirdetése fontosabb, mint Amerika kényelme. Robert Louis Stevenson írja James Chalmer misszionáriusról: Chalmer 21 évig volt misszionárius New Guenában. Ez idő alatt hajótörést szenvedett. Vademberek vették körül, hogy megöljék s alig szabadult meg azoktól. Később nyilakkal lövöldözték, majd leverték a földre s ott hagyták félholtan. Chalmer egyik imájában a következőket

mondotta: "Uram! ha még egyszer újra kezdhethném a missziós munkát New Guenában, hogy még egyszer hajótörésen menjek." Vademberekkel találkozom, kik vadásztak az életemre, nyilakkal lövöldöznek belém s földre vernének ismét, Uram! Akkor is a te misszionáriusod lennék. A nemeslelkű Chalmert agyonverték és a kanibálok húsát megették. Ez volt a sorsa egy Istenben hívő embernek, aki állandóan a nem változó Krisztusról beszélt. Ezt nevezzük megtérésnek! Ezt nevezzük igazi keresztyén magaviseletnek! Erről a változatlan Krisztusról beszélünk minden istentiszteleten, összejövetelen. Lélek, az idő rövid. A halál arat s előbb-utóbb meg kell jelenni a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-kivel vegye jutalmát, amit cselekedett testben.

Kinda Sándor

A toll nem esett ki a kezemből

Ha nem is sokan kérdezték, de annál többet találgatták mi az oka, hogy nem jön hír a Shaker-téri Magyar Baptista Gyülekezetéről. Nincs rosszabb a némaságra ítélő író helyzeténél. És ilyenkor láthatatlan írsait jegyzi a múlt felhőkre, csillag-talan egekre, szürke semmiségbe, mert belül gyászra sorakoznak betűk, szavak, gondolatok. Ha még eddig nem tudtuk volna, hisz nagyon kevesen tudják, az író sokkal többet hordoz magában és visz majd el az örökkévalóságba, mint amennyit olvasunk tőle az életben.

Nem voltam hivatalos Gyülekezetünk helyzetéről híradást küldeni, vagy bizonyos tárgyalásokba bocsátkozni. Eppen ezért hallgattam eddig is, mert megbízatásom sem volt. Most viszont örömmel jelentem kedves olvasóimnak, új korszakba lépünk és újra teljesítem a rám bízott feladatokat.

Hadd ismételjem: a toll nem esett ki a kezemből. Amit nyertem azzal sáfárkodok. Cikkeim különféle lapokban látnak napvilágot. Szándékom szolgálni magyar népemet min-

denféle különbségtevés nélkül. Nem vagyok semmiféle vallási, politikai, vagy elvont társadalomnak elkötelezettje. Viszont annál jobban a mindenható Istennek és magyar nemzetemnek. Tollam e kettőért sohasem esik ki kezemből, amíg élek. Szemem előtt mindig az egyetemes magyarság sorskérdése lebeg és tollamat felajánlottam Urunknak, népemnek. Az Isten adta ezt a szárnyat és ezzel akarom meglátogatni a szerteszéledt magyar véreimet mindenütt, ahol csak vannak. Lelkem és gondolataim elmennek hűsíteni a szomjuhozókhöz, vigasztalást vinni a bánkódóknak, ápolni a magyar élet sebesültjeit, fenntartani a lelki- és szellemi kapcsolatot az otthoni véreinkkel és reménységet önteni a honvágyban gyötrődőkhöz, megnyugvást és türelmet hirdetni és hitet erősíteni az Istenben, ki vezérel, igazgat, büntet, felemel és kegyelmet ad nekünk. Bármilyen időket is élünk, bárhol is boruljon ránk a hant, Istenhez térünk és a Vele való találkozást úgy szeretném véreimmel megértetni, hogy utolsó utunkig legyünk készek az Ő Szent színe előtt megjelenni.

Némethy László

SEGITSE HOZZÁTARTOZÓIT!

IKKA, TŰZEX, pénz és gyógyszer-küldeményekkel, élelmiszer, déligyümölcs, ajándék és jóminőségű használatruha csomagokkal.

Készséggel állunk testvéreink és minden honfitársunk szolgálatára. Kérje részletes, hivatalos árjegyzékünket.

COMPLETE HUNGARIAN TRANSPORT CO.

191 Agusta Ave., Toronto 2/B. Ont.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZO INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.